

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

22. října 2014(*)

„řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Omezení – Daňové právní předpisy – Příjmy z výher v hazardních hrách – Rozdíl ve zdanění výher dosažených v zahraničí a výher pocházejících z vnitrostátních heren“

Ve spojených věcech C-344/13 a C-367/13,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) ze dne 28. května 2013, došlými Soudnímu dvoru dne 24. března a 1. července 2013 v řízeních

Cristiano Blanco (C-344/13),

Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

proti

Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, A. Ó Caoimh, C. Toader (zpravodajka), E. Jarašinas a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za C. Blanca a P. P. Fabrettiho M. Rosou a S. Cristaldim, avvocati,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. De Bellisem, avvocato dello Stato,
- za belgickou vládu L. Van den Broeck, jakož i J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci, ve spolupráci s P. Vlaeminckem a R. Verbekem, advocaten,
- za Evropskou komisi D. Recchia a W. Roelsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článků 46 ES a 49 ES, nyní článků 52 SFEU a 56 SFEU.

2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci dvou sporů, v nichž stojí C. Blanco a P. P. Fabretti proti Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (dále jen „Agenzia“) ve věci daňových výher prvně jmenovaných.

Právní rámec

Unijní právo

3 Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, s. 15) v čl. 2 odst. 1 bod 3 písm. f) stanoví, že se vztahuje na kasina.

Italské právo

4 Článek 67 odst. 1 písm. d) nařízení prezidenta republiky č. 917 ze dne 22. prosince 1986 schvalujícího jednotnou úpravu daňové přímě (decreto del Presidente della Repubblica n. 917 – Approvazione del testo unico delle imposte sui redditi) (žádný doplněk GURI č. 302 ze dne 31. prosince 1986) ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v povodním řízení (dále jen „NPR 917/86“) považuje za ostatní přímě, které spadají do základu daně z přímě, „výhry z loterií, soutěží o ceny, her a sázek organizovaných pro veřejnost a ceny pocházející ze zkoušek dovednosti nebo z losování“.

5 Článek 69 odst. 1 uvedeného nařízení upřesňuje, že ceny a výhry uvedené v jeho čl. 67 odst. 1 písm. d) „představují přímě v celé výši získané ve daňovacím období, bez jakéhokoli odpotu“.

6 Článek 30 první pododstavec nařízení prezidenta republiky č. 600 ze dne 29. září 1973 o společných předpisech pro vyměňování daní z přímě (žádný doplněk GURI č. 268 ze dne 16. října 1973) stanoví:

„[...] výhry pocházející z losování, ze zkoušek dovednosti, ze soutěží o ceny, z tipovacích her a ze sázek vyplácené státem, veřejnoprávními nebo soukromoprávními osobami a osobami uvedenými v čl. 23 odst. 1 tohoto nařízení podléhají srážkové dani u zdroje s možností jejího vrácení s výjimkou případů, v nichž již jiné předpisy stanoví srážku u zdroje. Srážka u zdroje se nepoužije, nepokročí-li celková hodnota cen [...] 50 000 lir [25,82 eura]; je-li celková hodnota vyšší, uplatní se srážka na celou částku.“

7 Toto ustanovení se však nepoužije na výhry vyplácené italskými hernami, jelikož podle čl. 30 sedmého pododstavce uvedeného nařízení je srážka z jimi vyplacených výher součástí daně z kulturních představení, nyní daně ze zábavy, zavedené legislativním nařízením č. 60 ze dne 26. února 1999 (GURI č. 59 ze dne 12. března 1999, s. 5).

8 Mimoto podle článku 3 nařízení prezidenta republiky č. 640 ze dne 26. října 1972 o daních z kulturních představení (decreto del Presidente della Repubblica n. 640 – Imposta sugli spettacoli) (žádný doplněk GURI č. 292 ze dne 11. listopadu 1972), ve znění legislativního nařízení č. 60 ze dne 26. února 1999, jsou herny, které jsou povinny platit daň ze zábavy, vyloučeny z povinnosti přenesení daně na diváky, účastníky a sázkaře. Základ této daně je tvořen částkou vybraného vstupného, kladným denním rozdílem mezi částkami inkasovanými za hru a částkami vyplacenými hráčem jako výhry a jakýmkoli dalším příměm souvisejícím s provozováním hry.

Spory v p?vodn?ch ?ízen?ích a p?edb?žná otázka

V?c C?344/13

9 Agenzia doru?ila dne 1. prosince 2011 C. Blancovi t?i da?ové vým?ry, v nichž mu vytýkala, že nepodal da?ové p?iznání za zda?ovací období 2007 až 2009 a že v roce 2007 nep?iznal p?íjmy ve výši 410 227 eur, v roce 2008 ve výši 25 969 eur a v roce 2009 ve výši 46 028 eur odpovídající výhrám v kasinech nacházejících se v jiných ?lenských státech a ve t?etích zemích. Tvrdila v nich, že uvedené ?ástky m?ly být zahrnuty do zdanitelného p?íjmu C. Blanca, nebo? pat?í do „ostatních p?íjm?“ ve smyslu ?l. 67 odst. 1 písm. d) NPR 917/86. V d?sledku toho byl C. Blancovi vym?en da?ový doplatek ve výši 488 703,16 eura za zda?ovací období 2007, 23 919,86 eura za zda?ovací období 2008 a 41 291,89 eura za zda?ovací období 2009 z titulu dan? z p?íjm? fyzických osob, p?irážek k dani a pokut.

10 C. Blanco podal proti t?mto da?ovým vým?r?m n?kolik žalob. Projednávání t?chto žalob bylo z d?vodu jejich vzájemné souvislosti týkající se jejich p?edm?tu a osoby žalobce v p?vodním ?ízení spojeno. C. Blanco m?l za to, že informace, z nichž Agenzia vycházela, je t?eba brát s rezervou, jelikož pocházejí z internetových stránek uvád?jících pouze hrubé výhry a nezohled?ujících n?které aspekty snižující jejich výši, jako nap?íklad praxi „*stackingu*“, prohry a výdaje. Dále tvrdí, že da?ové vým?ry porušují zejména zásadu zákazu dvojího zdan?ní stanovenou mezinárodními úmluvami, p?i?emž odkazuje na ?lánek 2 vzorové da?ové smlouvy ohledn? daní z p?íjm? a z majetku vypracované Organizací pro hospodá?skou spolupráci a rozvoj (OECD), zásadu volného pohybu služeb stanovenou v ?lánku 56 SFEU a zásadu nediskriminace zakotvenou v ?l. 21 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v ?láncích 18 SFEU a 49 SFEU. C. Blanco tvrdí, že dochází k diskrimina?nímu zacházení z d?vodu, že výher dosažených v Itálii se prohlášení netýká a da? z p?íjm? se na n? neuplatní, jelikož je na n? u zdroje uplatn?na náhradní da? ze zábavy, a že výhry dosažené v jiných ?lenských státech, které v nich již byly zdan?ny u zdroje, by v Itálii nem?ly být zda?ovány.

11 V tomto ohledu C. Blanco odkazuje na v?c, ve které byl vydán rozsudek Lindman (C?42/02, EU:C:2003:613), kterou považuje za obdobnou a v níž Soudní dv?r rozhodl, že ?lánek 49 ES brání právním p?edpis?m ?lenského státu, podle nichž výhry z hazardních her po?ádaných v jiných ?lenských státech jsou považovány za p?íjem podléhající dani z p?íjm?, kdežto výhry z hazardních her po?ádaných v dot?eném ?lenském stát? dani nepodléhají. Domnívá se, že by p?edkládající soud nem?l uplatnit vnitrostátní právní úpravu z d?vodu její diskrimina?ní povahy související zejména s jejím rozporem s ?lánkem 56 SFEU.

12 Agenzia zpochyb?uje opodstatn?nost žalob v p?vodním ?ízení a navrhuje jejich zamítnutí. Má za to, že jednala v souladu s platnými právními p?edpisy a obecn? odkazuje na podrobn?jší rozbor uvedený v da?ových vým?rech, v n?mž uvedla, že žalobce v p?vodním ?ízení nep?iznal p?íjmy za daná zda?ovací období.

13 P?edkládající soud zamítl žalobní d?vod založený na dvojím zdan?ní, jelikož m?l za to, že je t?eba rozlišovat da?, k níž je povinna herna, a da?, kterou musí zaplatit výherce. Da?ové odvody herny a výherce jsou totiž vybírány na základ? odlišných da?ových p?edpis?.

14 Uvedený soud sice p?ipouští, že da?ové zacházení je rozdílné v závislosti na tom, zda výhry pocházejí z Itálie, nebo z jiného ?lenského státu, avšak toto rozdílné zacházení podle jeho názoru p?edstavuje zakázanou diskriminaci, pouze pokud by pro n?j neexistovaly d?vody.

15 Uvedený soud tvrdí, že podle judikatury Soudního dvora m?že být takové rozdílné zacházení považováno za od?vodn?né, pokud spadá pod n?které z ustanovení stanovících

výslovně výjimku, například. Článek 52 SFEU, na nějž článek 62 SFEU odkazuje, a je jeho cílem zajištění veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, a současně je v souladu se zásadou proporcionality a skutečně zaručuje dosažení uvedeného cíle soudržným a systematickým způsobem.

16 Podle předkládajícího soudu italské právní předpisy neusilují ani tak o ochranu italských heren jako o odrazení od praní a samopraní špinavých peněz v zahraničí, jakož i o omezení úniku peněz, jejichž původ nelze zkontrolovat, do zahraničí nebo jejich dovozu do Itálie.

17 Uvedený soud má za to, že je nezbytné, aby Soudní dvůr konkrétně posoudil důvody, které vedly vnitrostátního zákonodárce k přijetí takové právní úpravy, a že italská vláda může být schopna předložit důvody, z nichž se rozhodla uplatňovat na výhry z hazardních her organizovaných v zahraničí daň.

18 Za těchto podmínek se Commissione tributaria provinciale di Roma rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je skutečnost, že výhry získané osobami s bydlištěm v Itálii v hernách členských států Evropské unie musejí být přiznány a zdaněny na základě čl. 67 [odst. 1] písm. d) [NPR 917/86] v rozporu s článkem [56 SFEU], nebo lze tuto povinnost považovat za opodstatněnou důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví ve smyslu článku [52 SFEU]?“

Věc C-367/13

19 Agenzia doručila dne 6. prosince 2011 P. P. Fabrettimu daňový výměr za rok 2009, v němž po něm požaduje zaplacení částky 45 327,48 eura, jelikož nepřiznal částku 52 000 eur, kterou vyhrál v pokeru v kasinu nacházejícím se v jiném členském státě.

20 P. P. Fabretti tento daňový výměr z totožných důvodů jako v případě C. Blanca zpochybňuje a podal proti němu žalobu. Agenzia proti němu uplatňuje podobné argumenty, jaké uplatnila proti C. Blancovi.

21 Commissione tributaria provinciale di Roma odvodňuje nutnost položení předběžné otázky obdobně jako u svého prvního rozhodnutí, jež je předmětem věci C-344/13. Rozhodla se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku totožného znění jako v uvedeném případě.

22 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 11. července 2013 byly věci C-344/13 a C-367/13 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K předběžné otázce

23 Podstatou jediné otázky předkládajícího soudu je, zda mají být články 52 SFEU a 56 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, podle nichž výhry z hazardních her organizovaných v hernách na jeho území nepodléhají dani z příjmu, zatímco výhry dosažené v jiných členských státech dani podléhají, a zda takové rozdílné zacházení je odvoditelné důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví.

24 Úvodem je třeba upřesnit, že i když přímé daně spadají do pravomoci členských států, musí tyto členské státy nicméně při výkonu této pravomoci dodržovat unijní právo (v tomto smyslu viz rozsudek Lindman, EU:C:2003:613, bod 18 a citovaná judikatura).

25 Předkládající soud se zaprvé táže, zda vnitrostátní právní úprava dotčená ve věcech v původních řízeních představuje omezení volného pohybu služeb.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že volný pohyb služeb stanovený v článku 56 SFEU vyžaduje nejen odstranění jakékoli diskriminace poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě z důvodu státní příslušnosti, ale rovněž odstranění jakéhokoli omezení, byť uplatňovaného bez rozdílu na národní poskytovatele i na poskytovatele z jiných členských států, když je takové povahy, že může znemožňovat činnosti poskytovatele usazeného v jiném členském státě, kde legálně poskytuje obdobné služby, překážet tímto činností nebo je omezit méně příznivými (viz zejména rozsudek *Dirextra Alta Formazione*, C-523/12, EU:C:2013:831, bod 21 a citovaná judikatura).

27 Jak již Soudní dvůr dříve rozhodl, ustanovení Smlouvy o FEU týkající se volného pohybu služeb se vztahují i na činnosti, jež spoívají v tom, že uživatelé se za úplaty umožní účastnit se hazardní hry (rozsudek *Zenatti*, C-67/98, EU:C:1999:514, bod 24 a citovaná judikatura). Kromě toho volný pohyb služeb svdží poskytovateli i příjemci služeb (rozsudek *Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, bod 51 a citovaná judikatura).

28 Ve včech v původních řízeních ze zjištění předkládajícího soudu, jakož i z vyjádření italské vlády plyne, že vnitrostátní právní úprava podrobuje výhry dosažené v hernách s hazardními hrami v Itálii zdanění u zdroje spoívajícímu v uložení daní tímto hernám. Konkrétní výhry dosažené v italských hernách jsou předmětem srážky stanovené na základě rozdílu mezi sumou vkladů do her a sumou výher vyplacených hráčům. Italská vláda upesuje, že výhry dosažené v hernách na území Itálie jsou osvobozeny od daní z příjmů, aby nedocházelo ke dvojímu zdanění těchto částek, a to na vstupu na úrovni herny a na výstupu na úrovni hráče.

29 Naopak výhry pocházející z hazardních her organizovaných v zahraničních hernách se považují za příjmy. Ty pak musí být uvedeny v daovém přiznání, a podléhají tedy dani z příjmů.

30 Tato vnitrostátní právní úprava, vyhrazující osvobození od daní z příjmů pouze pro výhry v hrách organizovaných v dotyčném členském státě, tak podizuje poskytování služeb představované úplatným organizováním peněžních her odlišnému daovému režimu podle toho, zda k tomuto poskytování dochází v uvedeném státě, nebo v jiných členských státech (v tomto smyslu viz rozsudek *Laboratoires Fournier*, C-39/04, EU:C:2005:161, bod 15 a citovaná judikatura).

31 Mimoto, jak uvádí žalobci v původních řízeních a Evropská komise, rozdílné daové zacházení, kdy jsou za zdanitelný příjem považovány pouze výhry v hrách organizovaných v jiném členském státě, snižuje přitažlivost cesty do jiného členského státu za účelem hraní hazardních her. Příjemci dotčených služeb bydlící v členském státě s takto rozdílným zacházením jsou totiž s ohledem na význam, který má možnost uplatnit osvobození od daní, odrazováni od účasti v hrách, jejichž organizátoři jsou usazeni v jiném členském státě (obdobně viz rozsudky *Vestergaard*, C-55/98, EU:C:1999:533, bod 21, jakož i *Komise v. Dánsko*, C-150/04, EU:C:2007:69, bod 40 a citovaná judikatura).

32 Okolnost, že poskytovatelé usazení v tomto členském státě podléhají dani jakožto organizátoři peněžních her, nemá vliv na zjevně diskriminační povahu právních předpisů dotčených ve včech v původních řízeních, jelikož tato da je, jak uvádí předkládající soud, odlišná od daní z příjmů zatěžující výhry pocházející z účasti daových poplatníků na hazardních hrách organizovaných v jiných členských státech (v tomto smyslu viz rozsudek *Lindman*, EU:C:2003:613, bod 22).

33 Proto taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve v?cech v p?vodních ?ízeních, zp?sobuje diskrimina?ní omezení volného pohybu služeb, který je zaru?en ?lánkem 56 SFEU, a to nejen na úkor poskytovatel?, ale i p?íjemc? t?chto služeb.

34 Zadruhé je t?eba ov?it, zda m?že být toto diskrimina?ní omezení od?vodn?né.

35 P?edkládající soud a italská vláda podotýkají, že cílem vnitrostátní právní úpravy dotčené ve v?cech v p?vodních ?ízeních je p?edcházení praní a samopraní špinavých pen?z v zahrani?í, jakož i omezení úniku pen?z se zvlášt? nejistým p?vodem do zahrani?í nebo jejich dovozu do Itálie.

36 Jak uvádí tato vláda, Soudní dv?r opakovan? rozhodl, že právní úprava hazardních her pat?í mezi oblasti, v nichž mezi ?lenskými státy existují výrazné rozdíly morální, náboženské a kulturní povahy. P?i neexistenci harmonizace na unijní úrovni v dané oblasti je na každém ?lenském státu, aby v t?chto oblastech podle svého vlastního žebříku hodnot posoudil, jaké požadavky s sebou nese ochrana dotčených zájm? (viz zejména rozsudky Stanleybet International a další, C?186/11 a C?209/11, EU:C:2013:33, bod 24, jakož i Digibet a Albers, C?156/13, EU:C:2014:1756, bod 24).

37 Nicmén? platí, že a?koliv Soudní dv?r formuloval n?kolik naléhavých d?vod? obecného zájmu, jako jsou ochrana spotřebitel?, potla?ování podvod? a p?edcházení sociálním problém?m spojeným s hrami, které mohou být uplat?ovány k od?vodn?ní omezení volného pohybu služeb, nemohou být tyto cíle uplat?ovány pro od?vodn?ní omezení uplat?ovaných diskrimina?ním zp?sobem (rozsudek Komise v. Špan?lsko, C?153/08, EU:C:2009:618, bod 36 a citovaná judikatura).

38 Diskrimina?ní omezení je tedy slu?itelné s unijním právem, pouze pokud spadá pod n? které ustanovení výslovn? stanoví výjimku, nap?. ?lánek 52 SFEU, na n?ž ?lánek 62 SFEU odkazuje a jehož cílem je zajišt?ní ve?ejného po?ádku, ve?ejné bezpe?nosti nebo ochrany zdraví (v tomto smyslu viz zejména rozsudky Komise v. N?mecko, C?546/07, EU:C:2010:25, bod 48 a citovaná judikatura, jakož i Dickinger a Ömer, C?347/09, EU:C:2011:582, bod 79).

39 V d?sledku toho mohou být takové vnitrostátní právní p?edpisy, jako jsou p?edpisy dotčené ve v?cech v p?vodních ?ízeních, od?vodn?ny pouze pokud sledují cíle související s ve?ejným po?ádkem, ve?ejnou bezpe?ností a ochranou zdraví ve smyslu ?lánku 52 SFEU. Krom? toho je t?eba p?ipomenout, že omezení, která stanoví ?lenské státy, musí spl?ovat podmínky p?im?enosti. Vnitrostátní právní p?edpisy jsou tak k tomu, aby zaru?ily uskute?ní tvrzeného cíle, zp?sobíle pouze tehdy, pokud opravdu odpovídají snaze dosáhnout jej soudr?ným a systematickým zp?sobem (v tomto smyslu viz rozsudky Engemann, C?64/08, EU:C:2010:506, jakož i Pfleger a další, C?390/12, EU:C:2014:281, bod 43 a citovaná judikatura).

40 Zjišt?ní cíl?, které vnitrostátní právní úprava skute?n? sleduje, spadá v rámci v?cí, které byly Soudnímu dvoru p?edloženy na základ? ?lánku 267 SFEU, do pravomoci p?edkládajícího soudu. P?edkládající soud krom? toho musí za sou?asného zohledn?ní vodítek poskytnutých Soudním dvorem rovnž ov?it, zda omezení, která ukládá doty?ný ?lenský stát, spl?ují podmínky p?im?enosti, které vyžaduje judikatura Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek Pfleger a další, EU:C:2014:281, body 47 a 48 a citovaná judikatura).

41 Co se tý?e nejprve cíl? uplat?ovaných italskou vládou týkajících se p?edcházení praní špinavých pen?z a nutnosti omezení úniku pen?z s nejistým p?vodem do zahrani?í nebo jejich dovozu do Itálie, posta?uje p?edevším konstatovat, aniž je nutné ur?ovat, zda mohou tyto cíle spadat pod pojem „ve?ejný po?ádek“, že – jak vyplývá z judikatury Soudního dvora – orgány

řlenského státu nemohou obecně a bez rozlišování platně vycházet z domněnky, že organizace a subjekty usazené v jiném řlenském státě páchají trestnou činnost (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Španělsko, EU:C:2009:618, bod 39 a citovaná judikatura).

42 Dále je třeba uvést, jak podotýká Evropská komise, že italská vláda nepředložila důkaz o tom, že i když výnosy organizované trestné činnosti dosahují v Itálii vysokých částek, vznikly v celém ři převážném rozsahu v zahraničí.

43 Navíc všeobecné vyloučení z možnosti osvobození od daně se jeví jako nepřiměřené, jelikož překračuje meze toho, co je nezbytné k boji proti praní špinavých peněz, neboť v tomto ohledu mají řlenské státy k dispozici další prostředky, jako například směrnici 2005/60, týkající se boje proti praní špinavých peněz, která se na kasina uplatní na základě svého řl. 2 odst. 1 bodu 3 písm. f).

44 Konečně, nelze vyloučit, že boj proti herní závislosti může spadat pod pojem „ochrana veřejného zdraví“ (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Španělsko, EU:C:2009:618, bod 40 a citovaná judikatura), a z tohoto důvodu by mohl odvodovat diskriminační omezení volného pohybu služeb.

45 Jak uvádí belgická vláda, Soudní dvůr opakovaně uznal zvláštní povahu oblasti hazardních her, kde na rozdíl od zavedení volné a nenarušené hospodářské soutěže na tradičním trhu může uplatnit takové hospodářské soutěže na tomto velmi specifickém trhu, tj. mezi několika hospodářskými subjekty, které by byly oprávněny provozovat stejné hazardní hry, vést ke škodlivému úniku spojenému se skutečností, že by tyto subjekty byly vedeny k soupeření ve vynalézavosti, jak svou nabídku učinit atraktivnější, než je nabídka jejich konkurentů, a tímto způsobem zvýšily výdaje spotřebitelů související se hrou, jakož i riziko závislosti těchto spotřebitelů (viz zejména rozsudky Pfleger a další, EU:C:2014:281, bod 46 a citovaná judikatura, jakož i Digibet a Albers, EU:C:2014:1756, bod 31 a citovaná judikatura).

46 Nicméně za okolností, které jsou dány ve věcech v původních řízeních, zdaování řlenským státem výher pocházejících z heren s hazardními hrami nacházejících se v jiných řlenských státech a osvobození takových výher pocházejících z heren s hazardními hrami nacházejících se na jeho území od daně nejsou vhodné k dosažení cíle boje proti herní závislosti koherentním způsobem, jelikož takové osvobození může podnecovat spotřebitele k účasti na hazardních hrách, u nichž je toto osvobození možné využít (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Španělsko, EU:C:2009:618, bod 41).

47 Z toho plyne, že diskriminace dotčená ve věcech v původních řízeních není z pohledu řlátku 52 SFEU odvoditelná.

48 Ze všech výše uvedených úvah proto plyne, že na předběžnou otázku je třeba odpovědět, že řlátky 52 SFEU a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům řlenského státu, které podrobují dani výhry z hazardních her organizovaných v hernách nacházejících se v jiných řlenských státech a osvobozují od daně obdobné příjmy pocházející z heren nacházejících se na území tohoto státu.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Články 52 SFEU a 56 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které podrobují daní výhry z hazardních her organizovaných v hernách nacházejících se v jiných členských státech a osvobozují od daní obdobné příjmy pocházející z heren nacházejících se na území tohoto státu.

Podpisy.

* Jednací jazyk: italština.